

99
875

K O G S R Ä E T

AF

VIKTOR RYDBERG.

SATT I MUSIK

AF

ELFRIDA ANDRÉE.

GÖTTES

TORSTEN HEDLUNDS förlag.

Pris 1 Kr. 50 öre.

GÖTEBORG.
GÖTEBORGS BOK- OCH TRYCKERIS FÖRLAG
1878.

SKOGRÅET.

Ord af VIKTOR RYDBERG.

Allegretto.

E. ANDRÉE.

Sång.

Han Björn var en stark och fa-ger sven Med bre-da, väl-di-ga
går, han ly-der det mör-ha bud, Han gör det vil-lig och

Piano.

ff

Ed.

skul---dror Och smär-ta-re mid-ja än an-dre män—Slikt re-tar de snö-da hul---dror. Till
trun---gen; Men sko--gens dvergar i kolsart skrud, De fa-ra med list i ljun---gen Och

p

dim.

gil---le gick han en höst-lig quäll, Då må---nen sken öf-ver gran och häll, Och vin-den drog med
kny-ta ett nät af må-nens sken Och skug-gan från gun-gan-de grist och gren, Ett dall-rande nät J

p

A

hi och ho Ef-rer myr och skog Genom hult och mo. *p* Då
ris och snår Bak van-drarens fjät Der fram han går Och

var ho-nom trolldukt i hä-----gen. Han ser åt sko-----gen och
skrat---ta så hest åt fän-----gen. I hi-----de-na vak-----na

har ej ro, Han skå-dar åt him---la---bå---gen. *pp* Men
ulf och lo, Men Björn han drömmar vid sän---gen, Som

trä-na de rin-ka och nic-ka Ochstjornorna blin-ka och blic-ka: Gå in, gå in, gå
rundt om fu-ror-na lju-der Ochhvi - skar, loc-kar och hju-der: Gå dju-pa-re, dju-pa-re

Piu Lento.

p

in i hvi-nan-de fu-----ru-----mo!
 in i vil-lan-de, gåt-----full mo!

v. 2. Han
 Nu tyst-nar så brådt den

mf *ff* *p*

dolce.

su-san-de vind och sommar-däg-lig är nat---ten Och vållukt än-gar från blommig lind Vid

p

kärnens sof-van-de vat---ten. J skug---gan hörs ett

pp

prass--lan-de ljud! Der böl--jar en skür, en mån---hvit skrud, Der vin--kar en arm så

mjell och rund, Der huf-res en barm, Der hvi-skar en mund, Der sjun-ka två ö-gon i

di-na Och le-ka så blå en e-vig tro Allt al-la minnen för-

si-na: De bju-da dig dom-na och glöm-ma, De

bju-da dig som-na och dröm-ma I äl-skogs-ro i

leggiero. *rit.* *f* *Tempo 1mo.*

vys -- san -- de, söf -- van -- de fu -- ru -- mo. Men den hvars hjer -- ta ett

p *rit.* *ff*

Se. v Se. * Se. *

skogs -- rå stjuł, Får al -- drig det mer till -- ba -- ka: Till drömmar i mån -- ljus trår hans sjul, Han

p

kan ej ül -- ska en ma -- ka. De ö -- gon så blå i natt -- lig skog Ila dra -- git hans håg från

dim. *p*

harf och plog, Han kan ej le Och ül -- ska som förr, Och ä -- ren de se In om hans dörr,

Men fin-na ej barn och blom - ma; Han ve-sül ät-dras i ö - de bo,

ten.

pp parlando.

Kring här-den stå sä - te - na tom - - - ma, Och vän - tar han nå - got af å - ren, Så

f *p* *cresc.*

m. d. *Scd.* *

p

vän - tar han dö - den och bä - ren, Han lyss med o - - lä - - - ke - - - ligt

m f *cresc.* *p*

Scd.

ve till su - - - set i fu - - - ru - - - mo.

m f *ff*

Scd.